

[Gillestrup]

Folketing får et fornuftigt flertal. Vi må selvfølgelig håbe på, at disse 4 lovforslag, som vi nu begynder at tage hul på, ikke får lov til ret længe at pestilere og ødelægge den danske samfundsøkonomi og det danske samfund. Så det er med det onde ønske, at jeg søsætter de børn, som flertallet nu føder, de firlinger, der kommer til verden her om lidt: Bare de får en meget kort tilværelse, et kort liv!

Kaj Poulsen (S):

Som det fremgår af betænkningen, vil jeg redegøre for min stilling til L 223 og de 3 øvrige lovforslag her ved tredjebehandlingen.

Jeg må indledningsvis fastslå, at jeg, siden regeringen Schlüter i 1982-83 fratog en del mennesker på overførselsindkomster deres automatiske regulering, har været ivrig tilhænger af at få indført en regulering af disse indkomster på baggrund af årslønsudviklingen for LO-arbejderen. Det var også det, Folketinget fastslog sidste år den 18. maj. Min modstand imod dette forslag skyldes de fiksfakserier, der er indført i forslaget, og som er baggrunden for min stillingtagen til det.

For det første ligner dette lovforslag, vi behandler her, de øvrige lovforslag, som i de senere år er blevet gennemført her i Folketinget. De har en tendens til at være så udviklede, at de enkelte personer, der er omfattet af loven, kun kan forstå lovforslagets indhold, såfremt de søger eksperthjælp.

Der er lavet en helt unødvendig reguleringsmekanisme i dette lovforslag. Jeg kan henvise til § 6, stk. 3, som man ganske kort kunne have præciseret med, at der ikke finder nogen regulering af overførselsindkomsterne sted ud over de 2 pct.s grundregulering. Så havde den været præcis, alle havde forstået det. Men man har viklet det ind i en række fiksfakserier, således at ingen – uden for dette hus i hvert fald – har mulighed for at forstå det.

I § 3 er der fastsat en regulering, der sker på en baggrund, der ligger over 2 år bagude i forhold til det aktuelle år, hvor reguleringen skal ske. Dette kan jeg ikke se at der er nogen som helst saglig begrundelse for, medmindre det er udtryk for, at det flertal, der står bag forslaget, ønsker at markere et ønske om at få en regulering af overførselsindkomsterne i nedadgående retning i de kommende år.

Jeg har den opfattelse, at det præcis er den nedregulering, der skal finde sted, der ligger til grund for forslagetets udformning. Sagt med andre ord: Det, pensionisterne »har fået for meget« i 1990, skal reguleres ned i 1992. Det fremgår tydeligt af de bilag, vi har fået i udvalget, og det fremgår af § 6, stk. 3: Ikke alene pensionisterne skal nedreguleres på grund af, at de har fået reguleret deres pensioner efter priserne i 1990, men samtlige på overførselsindkomster, som ikke har haft de samme reguleringer.

I § 6, stk. 3, er det fastsat, at tilpasningsprocenten, altså efterreguleringssatsen for 1992, er på 0, hvis den gennemsnitlige årsindkomstudvikling for overførselsindkomstmodtagere i 1990 er højere end udviklingen for LO-arbejdernes lønstigning i 1990.

Hvis man ser på det bilag, vi har fået tilsendt i udvalget, nemlig bilag 8 – svarene på spørgsmål 11 og 12 – fremgår det tydeligt, at man allerede ved indgåelsen af aftalen var klar over, at efterreguleringssatsen for 1992 blev 0, idet LO-arbejdernes indkomst ekskl. sociale bidrag regnes at blive 2-2 1/4 pct., og man ved jo, hvad reguleringen af overførselsindkomsterne har været, nemlig 2,5-2,9 pct. Det vil altså sige, at nu efterreguleres der i 1992 for det, man har fået for meget i 1990.

Når man har valgt en regulering 2 år bagud, vil det endvidere få følgende virkning: Hvis vi tager udgangspunkt i, hvad der vil ske på arbejdsmarkedet her til foråret, og den regulering, som man i foråret vil få på baggrund af overenskomstforhandlingerne, vil denne regulering først komme overførselsindkomsterne til gode 2 1/4 år efter, at de har fundet sted på arbejdsmarkedet, altså efter næste overenskomstforhandling. Jeg anser det kun for at være udtryk for, at man har ønsket at nedregulere overførselsindkomstmodtagerne og at udsætte den regulering, de i øvrigt skulle have.

Må jeg afslutningsvis sige om de puljebeløb på de 0,3 pct., at jeg finder, det er urimeligt at indføre en sådan ordning. Det er som at begynde at fodre en sulten ulv med dens egen hale for at stille dens sult. Det er det samme som at sige til overførselsindkomstmodtagerne: Er der et problem, så må I selv klare det indbyrdes, hvor jeg mener, at vi, der har vores gode job og vores gode indtægt, burde have vist en solidaritet i den situation, således at vi havde fået overførselsindkomstmodtagerne behandlet ordentligt.